

жемъ да направимъ и съ помощь тъ на гъбчестъжъ платинъ. Ако изгасимъ пламъкъ тъ и доближимъ до дупкъ тъ на тръбичкъ тъ късче отъ гъбчестъ платинъ, то тъзи платина ще ся разгорѣщи, и съ това изново ще запали газъ тъ, кой искача.

Защо става пламъкъ тъ когато гъбчестата платина ся доближи до водородъ тъ?

Ето обяснение то на това явление: гъбчестата платина ся отличава съ нѣжнъ, дупчестъ направъ, и въ дупки тъ на този металъ ся съдържа голямо количество отъ стиснатъ въздухъ; а платината жъчно ся съединява съ кислородъ тъ, и отъ това водородъ тъ, като влазя въ платинъ тъ, намира въ нея обиленъ запасъ отъ кислородъ, съ кого то ся и съединява. А това съединение, като сяко химическо съединение, ся сподирва отъ развиване на топлина тъ, коя то, като ся увеличва се помного и помного, нагорѣща платина та и най послѣ запалва водородъ тъ.

Ето сѫщността на направътъ на тъй направено то водородно огнило, което навѣрно познава мозина. То състои отъ чешъ, съ растворъ, въ водътъ, отъ сиръкъ кислотъ, и потопена въ нея камбана отъ стъкло, въ коя то ся намира топка отъ цинкъ. Растворъ отъ сиръкъ кислотъ размякотява топка та, по причина на кое то, въ камбанътъ ся развива водородъ. Когато ся отпуши кранъ тъ, кой е направенъ отъ горѣ на огнило то, изъ камбанжътъ, презъ тъпкъ тъ тръбкъ, искачъ водородъ тъ и ся насочвъ на право въ гъбчестътъ платинъ, коя ся намира при кранъ тъ, тя ся нагорѣща и запалва газъ тъ. — Такова водородно огнило дава богатъ материалъ за наблюдаване надъ водородъ тъ.

Нѣ стига; нека ся върнемъ къмъ нашътъ опытъ: той ще даде йоще нова храна на любознательностъ тъ ны.